

2/2009

HORISONT

TIDSKRIFT FÖR LITTERATUR OCH KULTUR

LÖSNUMMER:

10 EURO/99 KRONOR

ÖSTERBOTTEN

&

VÄSTERBOTTEN

Inge-Bert Täljedal

I

Dags att föra gutturalerna åt
sidan.

Dikt ska dansa kring sin olösliga
bundenhet vid

det som har betydelse och avsikt.
Struphuvudets smäljud,

fingrarnas nervösa plockande med
orden, allt kan hungrande nog

tåla, vända ut och in till något
att begrunda. Men när bälgetingens

tid är inne kommer många
överbaskade att vilja se sig

utan skuld till tunnland
efter tunnland obrukbar jord, till

allmänningar
sprejade med textförtunningsmedel.

När såg
vi ett svultet ord och gav det mening?

II

Framför våra ögon faller
drakarna till marken,
”störtar” kanske ett för starkt ord.

Insikten att ingenting var
nödvändigt tar tid.
Sommardagen är en gåtfull

fångenskap, ett knipande med
ögonen i oro
över allt som verkar ske.

Tilliten till dagg och vindar
avgörande: svalkan

lyser snart igen av färger.

Linan drar så hårt i handen
att den nästan skär mig.
Minner om vår röda längtan.

III

Det var inte drakar som vi flög,
utan flygplan.

Att jag minns det som nåt annat än
verkligheten

visar poesins, den slappa
metaforens

list. När Örnungen gick in i spinn,
otillräckligt

trimmad, hade den först stallat upp
nosen, tung i

stabben som den var – som dikten är.
Fingrarnas

grepp om balsakroppen, känslan av
bräckligheter

mellan tummetott och långeman,
sammansmälta

med synd, sårbarhet och fummel av
ofattbara

dimensioner. Men det talade vi
inte om.